

Jan Boroń (1889 -1940)

Pułkownik służby zdrowia Jan Boroń, syn Józefa i Anny z Balawajderów, ur. 8 czerwca 1889 roku w Woli Orzechowskiej.

Życie Jana Boroń od początku pełne było bolesnych doświadczeń. Jego rodzice wczesnie zmarli. Przez rok opiekowała się Janem i młodszym jego rodzeństwem najstarsza siostra, która miała wtedy zaledwie 11 lat. Mieszkali na Borońówce - tak nazywano plac, gdzie stał dom rodzinny Państwa Borońów, las i pola należące do ojca. Po śmierci rodziców Jana Boroń - Borońówka została podzielona między dzieci.

Jan Boroń najpierw ukończył szkołę w Orzechówce, a następnie chcąc kontynuować naukę, sprzedał należącą do niego część ojcowizny i uczył się - najpierw w Przemyślu, a następnie na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Lwowskiego, który ukończył w 1915 roku.

W latach 1915 – 1918 służył w armii austriackiej, a od 1918 roku w Wojsku Polskim. Od 1926 roku był ordynatorem 10 Szpitala Okręgowego w Przemyślu.

W 1939 roku jeden z jego kolegów, przeczuwając grożące niebezpieczeństwo, doradzał pułkownikowi Janowi Borońowi, aby zdjął odznaczenia i mundur. Na co pułkownik odpowiedział „Honoru nie oddam”.

Po wywiezieniu przez NKWD do obozu w Charkowie napisał do rodziny kilka listów. W jednym z nich prosił o przysłanie dużej ilości pieniędzy. Zapewne NKWD obiecywało aresztowanym, że będą mogli się wykupić. Niestety zebrane przez rodzinę pieniądze przepadły, a listy od Jana Boroń przestały przychodzić.

Pułkownik Jan Boroń został zamordowany przez KWD strzałem w tył głowy w Charkowie w roku 1940.

Za swoje zasługi został odznaczony Złotym Krzyżem Zasług, oraz Medalami za wojnę 1918-1921.

Dąb pamięci poświęcony pułkownikowi Janowi Boroń został posadzony 24.09.2009 r. na terenie Zespołu Szkół w Orzechówce. Opiekę nad dębem sprawują uczniowie szkoły.